

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 3T/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010095
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3215010095.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou na hlavnom pojednávaní dňa 8.07.2015 samosudcom JUDr. Jurajom Valáškom, v trestnej veci proti obžalovanému G. O., nar. XX.XX.S. v Liptovskom G., trvale bytom G. M. G., toho času S. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný G. O., nar. XX.XX.XXXX v M. G., trvale bytom G. M. G., toho času S. B.

je v i n n ý , ž e

v čase okolo 24.00 hod. dňa 11.7.2014 v obci Q. na rodinnom dome číslo XXX vytlačil stredné krídlo okna, vošiel do rodinného domu a na poschodí tohto domu nožom a skrutkovačom rozobral uzamknuté dvere do spálne a v spálni následne vypáčil uzamknuté dvojkrídlové dvere skrine, odkiaľ vzal modro-šedú plechovú pokladničku s hotovosťou 8800 €, 1000 USD a presne nezisteným počtom mincí z obdobia Slovenského štátu spolu s pamätnou medailou k oslobodeniu Československa v celkovej hodnote 300 € a s odcudzenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím poškodenému C. O. spôsobil škodu vo výške 9843,84 € a už bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/122/2013 zo dňa 3.10.2013, právoplatným dňa 29.1.2014, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. a) Tr. zákona v súbehu s pokračovacím prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona a v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona z časti formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu, pričom bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 36 písm. l) a § 37 písm. g), písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obvineného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona sa obvinenému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť poškodenému C. O., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q. č. 283 nahradiť škodu vo výške 9.835,56 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou podal dňa 26.05.2015 na Okresný súd Bánovce nad Bebravou obžalobu pod sp. zn. pv 284/14/3301-78 na G. O. nar. XX.XX.XXXX v M. G., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.07.2015 obžalovaný G. O. po zákonom poučení vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne boli obžalovanému položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal "Áno". Po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu obžalovaného, ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, okresný súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná. Dokazovanie bolo vykonané iba vo vzťahu k výroku o treste, a to prečítaním znaleckého posudku z odvetia psychiatria a listinných dôkazov k osobe obžalovaného.

Obžalovaný G. O. vo svojej záverečnej reči uviedol, že sa chce ešte raz ospravedlniť svojmu starému otcovi za to, čo spôsobil a žiada súd aby pri rozhodovaní o výške trestu bol zhovievavý. Svoju trestnú činnosť ľutuje.

Zo znaleckého posudku č. 84/2015 z odvetvia psychiatria (č.l. 151-158) vyplýva, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku schopný uvedomovať si svoje konanie a ovládať ho, je taktiež schopný chápať zmysel trestného konania. V časti relevantnej pre stanovenie primeraného trestu súd zistil, že obžalovaný je závislý na pervitíne, a minimálne v psychickej forme aj na marihuane, u obvineného bol zistený abúzus aj ďalších omamných látok. Pobyť obžalovaného na slobode nie je v zmysle záverov znaleckého posudku pre spoločnosť nebezpečný. Znalci vzhľadom na zistenú závislosť od omamných látok odporučili u obžalovaného nariadiť protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. V znaleckom posudku je ako jedna z príčin protispoločenského konania obžalovaného uvedená tiež chýbajúca autorita otca, kt. mala vplyv aj na povahové vlastnosti obžalovaného.

Zo správy ÚPSVaR Liptovský Mikuláš (č.l. 107) vyplýva, že obžalovaný nie je od 17.6.2014 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z tejto dol uvedeným dňom vyradený pre nedostavenie sa na úrad. V evidencii uchádzačov bol evidovaný od 09.05.2014, predtým v roku 2009.

Zo správy soc. poisťovne (č.l. 108,109) vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný do 30.4.2014, v období od r. 2011 nepoberal žiadne dávky zo sociálnych systémov SR.

Zo správy mesta Liptovský Mikuláš (č.l. 110) vyplýva, že obžalovaný bližšie hodnotený nebol, mesto voči jeho osobe neeviduje žiadne sťažnosti, priestupkovo prejednávaný mestom nebol, v súčasnosti je jeho pobyt hlásený na adresu Mesto Liptovský Mikuláš.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov u osoby obžalovaného (č.l.111-112) za obdobie od 1.1.2010 vyplýva, že obžalovaný bol v predmetnom období 4 krát priestupkovo postihnutý a to 2 krát za priestupok na úseku cestnej dopravy a 2 krát za priestupok na úseku majetku. Zo správy Obvodného oddelenia PZ v Bánovciach nad Bebravou (č.l. 112a, 112b) vyplýva identický rozsah priestupkov, za ktoré bol obžalovaný uznaný za vinného z ich spáchania.

Z odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 113) vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ štyri krát súdne trestaný a v jednom prípade u jeho osoby došlo k podmienenému zastaveniu trestného stíhania. V jedom prípade súdneho potrestania sa na jeho osobu hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 72/2015 zo dňa 28.2.2014, právoplatného dňa 26.3.2014 za prečiny krádeže, porušovania domovej slobody a neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce nepodmienečné odsúdenie obžalovaného. Odsúdený bol v priamom výkone trestu odňatia slobody do dňa 30.4.2014 na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T/122/2013, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, za v spolupáchateľstve spáchané prečiny krádeže, poškodzovania cudzej veci a neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Je nepochybné, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonom predvídané znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Trestného zákona.

Súd pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona -obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. g) a m) Tr. zákona, že obžalovaný sa dopustil skutku na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu - v dome a bol za trestný čin už odsúdený. Napriek argumentácii obhajcu obžalovaného, že prihliadnutie na priťažujúcu okolnosť predchádzajúceho odsúdenia u obžalovaného by bolo dvojitém pričítaním tejto skutočnosti na ťarchu páchatel'a, nakoľko samotné naplnenie znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zákona predpokladá predchádzajúce odsúdenie za obdobnú trestnú činnosť, súd bol toho názoru, že je na mieste v danom prípade túto priťažujúcu okolnosť vzhliadnuť. Súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný nebol jednak odsúdený iba za skutok, s poukazom na ktorý dochádza k naplneniu znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, ale aj na skutočnosť, že v danom prípade súd ukladá trest podľa trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 3 Tr. zákona aj z dôvodu páchatel'om spáchanej vyššej škody, pričom pri dôslednej aplikácii takéhoto výkladu príslušných ustanovení by došlo k paradoxnému prihliadaniu na uvedenú priťažujúcu okolnosť v prípade, ak páchatel' by sa svojim konaním dopustil krádeže iba podľa § 212 ods. 3 písm. a) a bol v minulosti už odsúdený, ale v prípade, že by navyše naplnil aj znaky predvídané ust. § 212 ods. 3 písm. b) t.j. že u odsúdenia išlo obdobný trestný čin, za kt. bol odsúdený v predchádzajúcich 24 mesiacoch (čo vzhľadom na existenciu znakov špeciálnej recidívy v krátkom časovom odstupe jednoznačne závažnosť konania páchatel'a zvyšuje), by súd na takúto priťažujúcu okolnosť prihliadať nemal. Súd preto po vyhodnotení závažnosti jednotlivých priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol toho názoru, že by v danom prípade prevažoval pomer priťažujúcich okolností. Súd následne v súlade s § 38 ods. 4 Trestného zákona stanovil hranice trestnej sadzby v rozsahu 16 mesiacov až 36 mesiacov s poukazom na ust. § 212 ods. 3 Tr. zákona. Súd bol toho názoru, že v danom prípade je možné uložiť obžalovanému trest aj pri spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Obžalovaný sa ku svojej trestnej činnosti sa v plnom rozsahu priznával počas celého priebehu trestného stíhania, svoje konanie oľutoval, ospravedlnil sa aj poškodenému - jeho starému otcovi. Súd mal za to, že konanie obžalovaného bolo motivované jeho závislosťou na omamných látkach, pričom práve odstránenie tejto príčiny môže zvýšiť šance na úspešnú prevýchovu jeho osoby napriek skutočnosti, že obžalovaný bol za obdobnú trestnú činnosť už viac krát odsúdený. Súd prihliadal aj na okolnosti na strane obžalovaného spôsobené nepriaznivými rodinnými pomermi, ktoré mali práve za následok vytvorenie niektorých disocálnych črt jeho osobnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval trest odňatia slobody v rozsahu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (16 mesiacov) so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia (vzhľadom na predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody za úmyselný TČ), pri súčasnom nariadení ambulantného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou za dostačujúci na naplnenie potrieb ochrany spoločnosti, nápravy páchatel'a, morálne odsúdenie jeho konania a odradenie iných páchatel'ov od obdobnej trestnej činnosti. Konaním obžalovaného poškodenému vznikla škoda vo výške 9843,84 €, ku ktorej sa svojim vyhlásením o vine obžalovaný v plnom rozsahu doznal. Nakoľko poškodený o náhradu tejto škody v plnom rozsah žiadal a súd nezistil, že by k uhradeniu škody došlo aspoň čiastočne, priznal ju poškodenému v celom požadovanom rozsahu v súlade s ust. § 287 ods. 1 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.